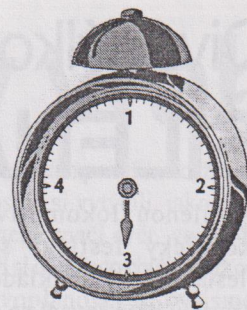

WINTRŮV RAKOVNÍK

XXVIII. KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
S VÝBĚREM NA NÁRODNÍ PŘEHLÍDKU AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO
A HUDEBNÍHO DIVADLA FEMAD PODĚBRADY/DIVADELNÍ TŘEBÍČ

BŘEZEN 2004

Věrná, či nevěrná?

„Jsem ráda, že jsme si tu mohli zahrát. Byl to takový můj sen“, prozradila paní režisérka, **Marie Neradová**, Divadelního souboru Kulturního střediska Bystřice u Benešova, které představilo hru, pro někoho ze života, pro jiného viděnou jen ve snu, **Věčně tvá nevěrná**.

Proč tato hra, Jan Míka a komedie?

Předtím jsme hráli vážnou hru Cauza Rudolf, potkali jsme se s autorem (Jan Míka), který je náš známý. Říkala jsem mu, že bychom si zahráli rádi nějakou komedii a on, že jsme spíše na ty vážnější. Ne, ale my jsme chtěli komedii. On říkal, že začíná zrovna psát, ale že si musím sehnat tři mužský, protože my jsme měli pořád obsazení žen, protože od 89. roku kluci začali podnikat a dojíždět za prací, a proto nám mužský odpadli. A když nám nabídl tohle, tak jsem začala shánět a měla jsem štěstí. Ti dva, ty menší roličky, s námi už hráli, ale teď jsme získali právě toho hlavního představitele, který kdysi hrál divadlo, a protože získal místo u nás ve městě, tak s námi začal hrát a tím pádem jsme řekli panu Míkovi, že tu hru bereme.

Hrajete také s mladými lidmi?

Máme mladý, teď se zrovna nějací přihlásili, ale vždy se přihlásí v době, kdy máme rozdělanou nějakou hru, takže teď musí čekat na další příležitost. Ale máme i dětský soubor, tak to zázemí tam budeme mít.

Co Vám říká slovo „nevěra“?

Nevěra...Pro mě je to velký zásah do života, ale text je v tomto případě odlehčený. Já jsem zásadový člo-

věk, takže bych nikdy nevěrná nebyla...Jako každý člověk má zásady, tak já tu nevěru neuznávám, nerada bych se totiž dostala do nějaké trapné situace nebo byla postižená. Ale v té komedii to tak беру...

Co byste byla schopna udělat pro jeden a čtvrt milionu korun?

Asi bych dělala všechno, jen ne tu nevěru. Jak to říkala ta Miluška (MUDr. Růžena Dvořáková): „Víš, já to za ty peníze

nedokážu.“

Co více erotiky?

Text byl v tomto případě odvázanější. Já jsem zase člověk, který si říká, že ve filmu je toho dost. Na divadle se mi více líbí lehkost. Jen takový nádech.

Na co se chystáte nyní, už připravujete novou inscenaci?

Teď nezkoušíme nic, protože jezdíme s touto hrou po našem okolí. Nyní jsme přihlášení i do soutěže v Sadské. Tak až to nějak odehrajeme, začneme něco nového a naši hru si budeme udržovat. Zatím čtu knihy, ale vybírat můžu jen podle obsazení. **SN**

VÝSLEDKY PRVNÍHO TRADIČNÍHO HRONFESTU

Okolo druhé hodiny ranní skončilo semifinále Hronfestu. Účast na všech stranách byla hojná, aplaus omračující, vystoupení odvazová. Během vyhlásování verdiktu odborné poroty přebírali účastníci zaslouženě vylité ceny. Náš zpravodaj je pochopitelně prvním médiem, které přináší kompletní výsledky.

1. Alex & rovcí
2. Pavlínka Loňková a Lisandry
3. Bára Bauerová
4. Dan Parobek
5. Jana Kobesová

Těchto pět postupuje do dnešního finále, které se koná ve 23.00 (v případě, že se někdo nebude moci zúčastnit, postupuje soutěžící, který se umístil na dalším místě)!!!

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav ŠÍLENÁ LOKOMOTIVA

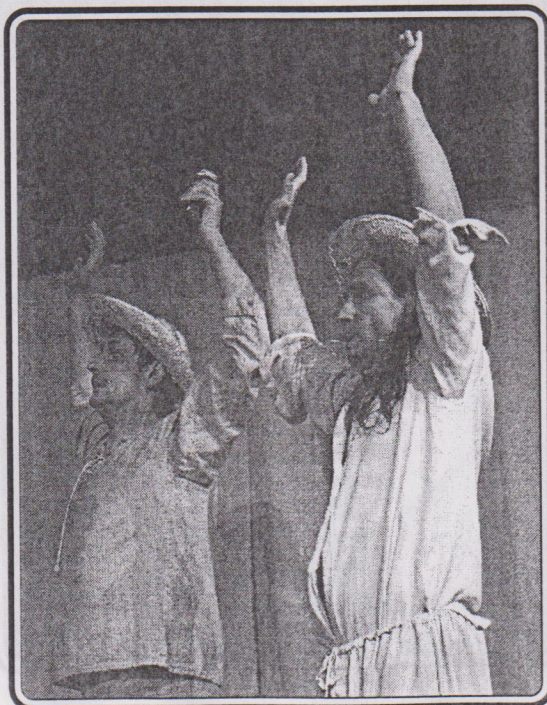
„Šílenou lokomotivou“ přijel na rakovnický festival soubor mlado-boleslavských. Podkladem k hravému, tvořivému představení se stala hříčka S. I. Witkiewicze - Witkacyho o tom, jak náš svět

vezou do jisté záhuby dva šílení strojvedoucí. Soubor specifickým, autorsky nezaměnitelným způsobem látku přetvořil v tom smyslu, že nejen na lokomotivě, ale v celé vlakové soupravě nacházíme samé

Divadelní spolek Tyl Říčany LADY STRASS

Divadelní spolek Tyl Říčany se nám na letošním Wintrově Rakovníku představil již podruhé, tentokrát inscenací hry „Lady Strass“ kubánského autora žijícího ve Francii, Eduarda Maneta. Textová předloha, evidentně inspirována novodobou historií Kuby, nepatří k nejjednodušším díky významové mnohovrstevnatosti a klade na inscenátory, především na režii a scénografii, nebývalé nároky. Neustálé střídání roviny snů a roviny tvrdé reality, symboliky a rituálů (např. tance) potřebuje na jevišti, dle mého názoru, jasný a pro diváka srozumitelný scénický systém, či, lapidárně řečeno, klíč, podle kterého bychom jednotlivé sekvence vnímali. Nejde jen o to převyprávět základní příběh, ten je poměrně jasný, ale jde především o to, co chci tímto příběhem jako inscenátor říci, tudíž samotný smysl konkrétní inscenace, chcete-li téma. A právě neujasněnost základního tématu (tj. o čem je především dnes a tady „naše“ inscenace)

šílené - hrdiny či antihrdiny naší doby nám dobře známé z literatury či z médií. Vznikl tak příjemný autorský kabaret, jehož největší devizou je inteligentní, vkusný humor.

Jedním z problémů inscenace je pak to, že jednotliví aktéři příběhu nejsou ve všech případech charakterizováni tak, aby výsledný humorný efekt byl co nejúčinnější. Nejlépe vyznívá postava hraběte Dráculy, která je do důsledků vedena jednoznačně a jednoduše a je přesně pointována. Podobně je tomu se skupinou Rychlých šípů. Méně přesná je pak postava „profesionála“ Kapustinského či plastického chirurga Vašnického. Domníváme se, že malé dotvoření jejich charakterizací směrem k celkovému zjednodušení by pomohlo většímu výslednému účinku inscenace. Beze zbytku to potom platí o ženských figurách, kde charakterizace či typologie není tak vypovídající jako v případě pánských postav. Tato nevyrovnanost jednotlivých postav děje se dále promítá v nestejně úrovni fórů, gagů a jejich point.

Poslední povzdechnutí pak patří jistě neukázněnosti členů souboru, s níž si skáčou do řeči, rozvíjejí momentální nápady na úkor těch osvědčených a tím mnohdy rozměňují nebo úplně mažou pointy.

Celkově se však lze jen těšit na to, kam tímto nesmírně sympatickým autorským způsobem vyrazí mladoboleslavský soubor příště. Upřímně jim k tomu přeji šťastnou cestu.

Kateřina Fixová

vede k tomu, že není zcela jasné, co je více a co méně důležité v té které konkrétní dramatické situaci (například je-li podstatnější, že Manuel si hraje na Hanse nebo je-li v daném okamžiku více Hans než Manuel nebo zda-li Eliana na oba muže hraje „divadlo“ nebo je to reálná skutečnost, atd.).

Situace se pak významově nevrší ke smysluplnému celku, spíše se kultivovaně a poučeně ilustrují, což má za následek místy nepřehlednost a monotónnost. Nutno říci, že čitelnosti jednotlivých významových rovin inscenace nepomáhá ani scénografické světelné řešení, byť mnohdy efektní. Neoddiskutovatelnou devizou říčanské inscenace jsou herecké výkony všech tří protagonistů. Jitka Kulhanová, Petr Dušek a Jan Pospíšil se svých partů v rámci herecké tvorby zhostili na výbornou a jsem přesvědčen, že při důslednějším výkladu postav by jejich výkony vyrostly ještě výš. Divadelní spolek Tyl Říčany si hrou „Lady Strass“ postavil laťku hodně vysoko, což je velmi sympatické. Teď je jen potřeba tuto laťku také elegantně přeskočit.

Milan Schejbal

Boleslavský masový vrah

Když jsem se ráno poctivě připravoval na nadcházející den, věděl jsem už téměř, co chci. Něco podobného se nestává často, proto vás o tom chci informovat. Věděl jsem totiž, že si chci promluvit s režisérem představení Divadýlka na dlani z Mladé Boleslavi, **ŠÍLENÁ LOKOMOTIVA**, protože listující starými zpravodaji, narazil jsem na podivnou skutečnost... Z posledních třech vystoupení tohoto divadla na Wintrově Rakovníku jsem pokaždé dělal s některým ze zástupců... A tak jsem si ani letos nemohl nechat nikoho uniknout. Jak jsem byl však překvapen, když sem zjistil, že představení žádného režiséra prakticky nemá!

Abych řekl pravdu, původně jsem si chtěl promluvit s režisérem...

On ale žádnéj není. Ze začátku jsme sice chtěli hru nastudovat jako klasickou činohru, ale potom jsme se rozhodli, že si chceme vyzkoušet kolektivní režii, takže spousta vtipů vznikala na place během zkoušení. Ale asi devadesát procent takto vzniklých fórů jsme následně vyhodili, protože se nám třeba zdály moc kách, takže vlastně za celou dobu zkoušení vzniklo sedm verzí scénáře, během nichž nám přibýly i některé nové postavy. Samozřejmě, že je na naší hře znát absence režiséra, protože v ní jsou i okamžiky, kdy jsme na scéně všichni a

nemá na nás kdo koukat. I já sám někdy cítím, že je to škoda, protože třeba temporytmus se určitě lépe hlídá z hlediště.

A jak probíhala úprava textu?

Původní Witkiewiczovu hru nám vybral Radek Kotlaba. Text se nám sice líbil, ale postupem času se nám začal zdát málo zajímavý, tak jsme si řekli, že zkusíme jinou cestu. Napsali jsme scénář, který se ale upravoval zkoušku co zkoušku.

A první záměr byl hrát Witkiewiczovu hru?

Ze začátku jsme chtěli dělat Witkiewicze, ale když většina souboru pravila, že jim hra nic neříká, tak až potom jsme začali v tápání.

Nevím, nakolik se nám podařilo udržet v textu témata, která jsme si vytýčili, jako např. že lokomotivy, které značí svět, vedou šílení strojuvůdci, kteří si dělají, co chtějí. Což ovšem není téma prvoplánové, to by jsme ani nechtěli. Chtěli jsme se hlavně bavit.

Byl tedy během zkoušení přítomný na jevišti nějaký lídr?

Scény, kde jsem já s Radkem nám hlídal zbytek souboru, a ti si nás místy pěkně vychutnávali, protože jsme si samozřejmě přidávali do textu, což oni nesměli. Ostatní scény jsem hlídal já a Radek.

Poslední otázka, jak se ti líbilo zahrát si masového vraha?

(smích) Já mám tohle pod kůží, mě to nijak nevadilo. On ten masovej vrah je pouze maska převzatá z Witkiewicze, kde jsou všechny postavy něčím ozvláštněné. Rozhodně se nejedná o nějaké psychologické herectví, o nějakého Dostojevského. Do toho bychom se ani nepouštěli. Ale jinak jde určitě o zajímavou zkušenost. (smích)

- ad -

HRONFEST.HRONFEST.HRONFEST.HRONFEST

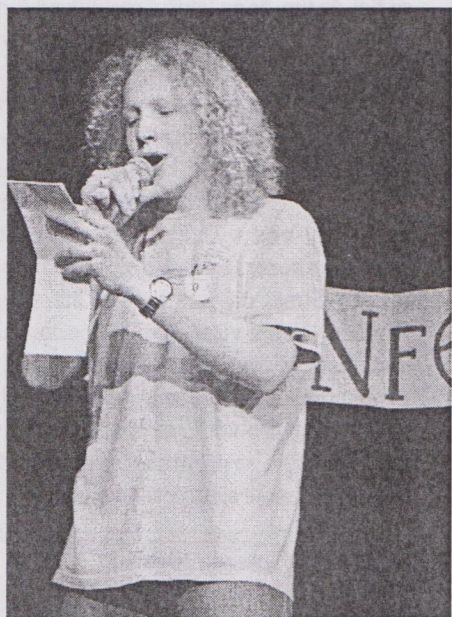
O skvělý úvod Hronfestu se postaralo chlapecké vokální trio z pražského divadla Radar.

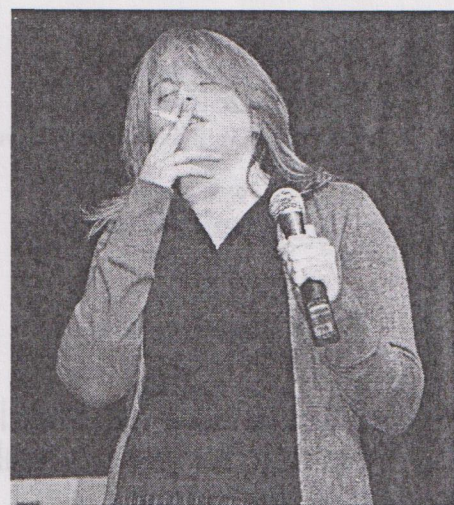
Alex and rovcí se postarali o nezapomenutelný hudební zážitek, při kterém bylo několik diváků odneseno do baru s potřhanými bránicemi.

Pavlinka Loňková a Lisandry si nakonec díky deštníkovému exploaiser sáhly na prozatím druhou příčku.

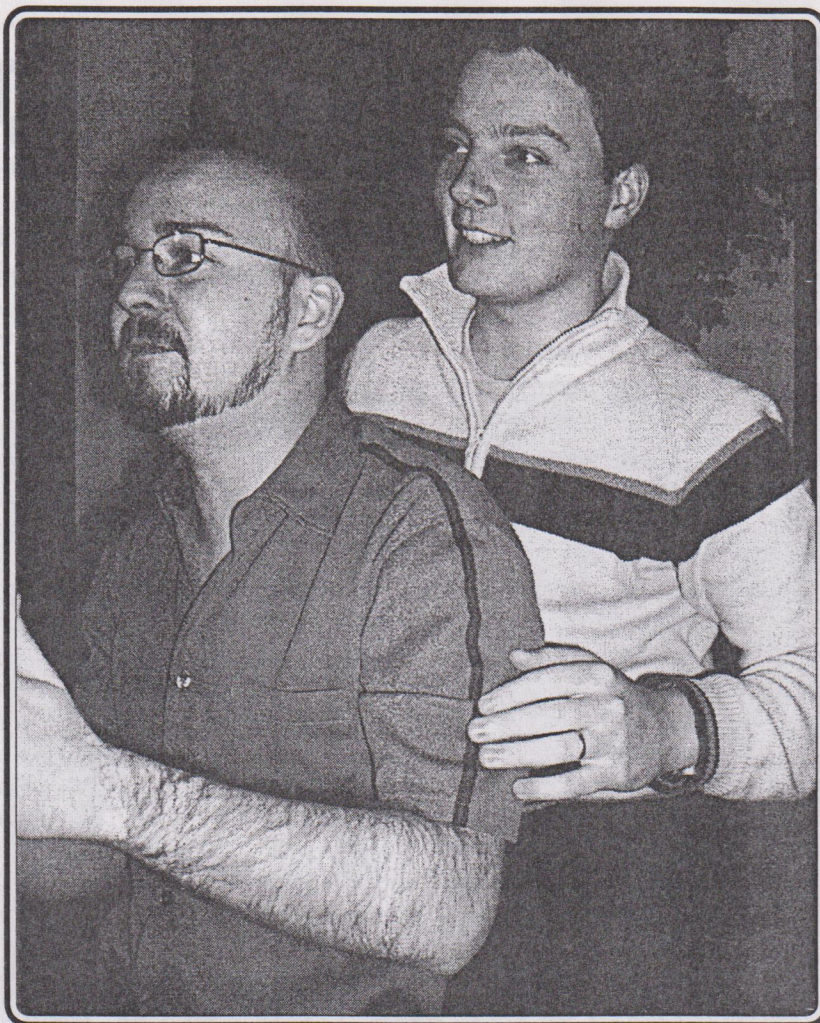

Éterická školačka Bára Bauerová nasadila laťku výkonnosti k nebeským výšinám.

Do finále se dostal i buldozer dívčích srdcí Dan Parobek. A to i přesto, že v porotě neseděla žádná žena!!!

Ve stylu Janis Joplin se předvedla „píár“ a imagemaker primátora města Prahy Jana Kobesová. Foto Jan Švácha

Během večera se v prostorách Tylova divadla všude ozývaly slavné osobnosti naší hudební scény v podání amatérských hudebních nadšenců. Ptáte se, co se dělo? Na to je jednoduchá odpověď: HRONfest!! Početní přihlášení si totiž na odlehlých místech, zákoutích či záchodcích zkoušeli svoje večerní vystoupení, do kterého většinou vkládali velikou naději a doufali, že s ním třeba právě oni osloví porotu. Umělci však nebyli jediní, kdo trénoval. Na jejich vystoupení bylo nutné zacvičit i diváctvo, aby správně jásalo, povzbuzovalo a případně házelo na jeviště předměty, které by darovalo imitantom svých miláček (jako jsou např. kytice, spodní prádlo nebo plyšové bakterie) v příhodnou chvíli, tj. jsou-li soutěžící zrovna na pódiu, či bezprostředně po jejich odchodu.

Šťastnou náhodou se stalo, že zrovna byli na přehlídce přítomni dva skauti z legendárních Rychlých šípů (přijeli se podívat na svoje imitanty v jednom z představení) a zcela okouzlení atmosférou připravované soutěže hodili bobříky mlčení za hlavu a bujaře se přidali do trénování povzbuzování, ačkoli, jak sami pravili, se bohužel nebudou moci soutěže aktivně zúčastnit. A tak se stalo, že bedlivý objektiv našeho fotografa zaznamenal Rychlonožku (vzadu), která společně křepčí se svým bývalým druhem Mirkem Dušínem (vpředu), několik desítek let po svém nejslavnějším (tj. mladém) období. Zvláštní sledovat, jak se na jejich bývalém elánu podepsal nekompromisní zub času, že?

Foto Vladislav Bouška

DNEŠNÍ PROGRAM

Sobota 27. března 2004

10.00 hodin

Viktorie Hradská

COMMEDIA FINITA

SDO Slánská scéna Královského města
Slaného

15.00 hodin

Claude Magnier

OSKAR

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou

19.30 hodin

HOST PŘEHLÍDKY

Vít Herzina

LANO

Městské divadlo Most

21.00 hodin

**SLAVNOSTNÍ VYHLÁŠENÍ
VÝSLEDKŮ A ZAKONČENÍ
PŘEHLÍDKY**

Smích se lepí na paty

Aby letošní oKo mělo stylový začátek, rozhodl jsem se pokaždé navázat vždy tam, kde jsem přestal. Tak tedy, co říci na závěr? Těžko říct, on člověk nikdy neví. Nicméně, co se představení Divadýlka na dlani Mladá Boleslav, ŠÍLENÁ LOKOMOTIVA týče, lze za celkem důvěryhodnou zprávu považovat vyjádření leckterých diváků o tom, že občas měli problém rozpoznat, co kdo kde říká. Prý když stáli herci ve světle, tak je málokdo slyšel, a když byli slyšet, téměř stejné množství lidí je nevidělo.

Mezi ušně i očně vděčné představení patřilo nesoutěžní představení Divadelního souboru Kulturního střediska Bystřice u Benešova VĚČNĚ TVÁ NEVĚRNÁ. Co se obličejové mimiky diváctva týče, tak už během přestávky bylo lze na foyer zahlédnout několik zmatených diváků, snažících se zoufale najít si vhodnou krycí masku. Marně. Po skončení představení se ale téměř všechny obličeje shodly na blaženém úsměvu... Co se slechového vjemu týče, zjišťuji, že my diváci jsme čím dál tím víc introvertnější. Jedinou zaznamenaníhodnou

poznámkou tak zůstává lakonické konstatování jedné z přítomných dam, doprovázené potutelným úsměvem: Těm důchodcům se to líbilo... Co přesně měla tato věta znamenat ponechávám na bouřlivé debaty u rodinného krbu.

Krátce po inscenaci LADY STRASS Divadelního spolku Tyl Říčany se ve foyeru dala krásně odpozorovat jedna z nejkryštalitějších metod diváckého posuzování, tj. metoda srovnávací. Dalo by se říci, že tím, že na letošní přehlídce říčanský

spolek vystupoval se dvěma inscenacemi, připravil si u pravidelných návštěvníků jednoduchý posuzovací must: Lepší, horší. Nutno přiznat, že moje napjaté uši

zaslechly oba výrazy, takže ztěží určit pravého vítěze. Jen jedno slovo se objevilo u Lady Strass navíc a bylo to slovo *delší*. Protože všichni víme, že méně je, navzdory matematické logice, někdy více a že nic se nemá přehánět, protože tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až si přinesete pivo a jste-li nezletilí, je problém rázem na světě. A tak...žili šťastně až do příštího čísla. - ad -

oKo